

Andante.

F. Rung.

1. Lil - le, rø - de Røn - ne - bær! Lil - le, sø - de Hjer - tenskær!
2. Lil - le, hvi - de Ros - ma - rin! Lil - le, bli - de Kæ - rest min!

p *tranquillamento* Tænk, i Dag ved Kir - ke - fe - sten blev der lyst for os af Præ - sten.
Tænk, i Dag om ot - te Da - ge er du min og jeg din Ma - ge.

Lil - le, rø - de Røn - ne - bær! Lil - le, sø - de Hjer - tens - kær!
Lil - le hvi - de Ros - ma - rin! Lil - le, bli - de Kæ - rest min!

(Czekisk Folkeviser ved Thor Lange.)

175. Lysets Engel gaar med Glans.

Andante.

C. E. F. Weyse.

1. Ly - sets En - gel gaar med Glans gen - nem Him - mel - por - te.

For Guds En - gels Straa - le - krans flyg - ter al - le Nattens Skygger sor - te.

2. Sol ser over Verden ud med Guds Lys i Øje. Sel Vorherres Sendebud gaar med gyldne Skyer i det høje.

3. Englen spreder over Jord Glansen fra Guds Himmel; i sin Kaabes Straaleflor favner han al Verdens glade Vrimmel.

4. Sol ser ind i Slot og Vraa, ser paa Drot og Tigger, ser til store, ser til smaa, kysser Barnet, som i Vuggen ligger.

5. Os han ogsaa favne vil, Englen i det høje; os han ogsaa smiler til, Englen med Guds Himmelglans i Øje.

6. Os har og Vorherre kær, ingen Sjæl han glemmer; i hvert Solglimt Gud er nær og vor glade Morgensang fornæmmer.